

JazzButlletí

gener febrer 2007

77

Entrevista a **Àngel Pereira** · Festa i premis **de l'Associació** · Qüestionari a **Josep Puig**
Polifonia **Preus mínims** · De Prop **Jazz Voyeu resuiva!** · Article de **Michael Kanan**

10
ANYS
Tete
Montoliu

Sumari

Vinyeta	4	Article < Diario de a bolo	23
Editorial	5		
Reportatge < Festa i premis de l'Associació	6	Article < Per Michael Kanan	24
L'Associació dia a dia	11		
 Entrevista a Àngel Pereira		Enquesta < Preus Mínims	26
	12	Top Five	27
		Novetats discogràfiques	28
 De Prop < Jazz Voyeur Festival	16	 Notes	30
		Fes-te soci	32
 El Qüestionari < Josep Puig	20	Empreses en conveni	34

Apadrina un jazzman · Guió: Albert Marqués · Dibuix: Bernat Burgueño

The bird jass klap · David Xiberta

Jazz Butlletí

Direcció Max Sunyer · Edició, redacció i coordinació Georgina Castillo
 Coordinació Mon Sánchez i Anna Veiga · Disseny i maquetació Mariane Milei
 Correcció Montse Rota · Dipòsit legal B-3.600/94 · Fotografia de la portada Antonio Narváez.

L'AMJM no s'identifica necessàriament amb la totalitat de les opinions expressades en els articles de col·laboradors que recull aquesta publicació.

Junta Directiva · President Max Sunyer · Vicepresident Eduard de Negri · Secretari Anna Voltas
 Tresorer Daniel Rambla · Vocals David Carreras, Ignasi Coromina, Lluís Pascual, Dick Them, Joan Vinyals · Número de socis 400.
 Gerent Anna Veiga · **Staff** · Mon Sánchez i Georgina Castillo

4 Vinyetes

Col·laboren:

Institut de Cultura

ARTISTES
 FESTIVAL MÚSICALS

Generalitat de Catalunya
 Departament de Cultura

Diputació
 Barcelona
 xarxa de municipis

AMJM

ASSOCIACIÓ D' MÚSICS
 DE JAZZ · MÚSICA
 MODERNA DE CATALUNYA
 Unió de Músics de Catalunya

Passeig Colom, 6 · Local 4 · 08002 Barcelona
 Tel.: 93 268 47 36 · Fax: 93 268 21 35
 Horari d'atenció al públic: de 9.00 a 14.00 h
 amjm@amjm.org · butlleti@amjm.org
 www.amjm.org

"Cy Walter • Un dels genis del piano del segle XX"

Per Michael Kanan

Michael Kanan

Originari de Boston, Massachusetts, l'any 1991 es va mudar a Nova York i va estudiar un any amb Sal Mosca (deixeble de Tristano). Aviat va començar a tocar i gravar amb molts dels joves talents de l'escena jazzística novaiorquesa, com Kurt Rosenwinkel, Mark Turner, Jorge Rossy o Brian Blade. El 1996 es va convertir en l'acompanyant d'un dels grans vocalistes de tots els temps, Jimmy Scott, amb el qual va girar durant uns anys pels Estats Units, Europa i Japó. Com a artista en solitari, ha gravat dos discos a trio pel segell Fresh Sound (*Convergence* i *The Gentleman Is A Dope*), acompanyat pel contrabaixista Ben Street i el bateria Tim Pleasant. També ha gravat un disc a duet, *Dreams and Reflections*, amb un habitual col·laborador seu, el saxofonista Nat Su.

Un dels més grans pianistes que va tocar i gravar als Estats Units entre els anys 30 i 60 és, avui en dia, gairebé desconegut. El seu nom és Cy Walter. Durant el punt àlgid de la seva popularitat, va tocar regularment a programes de ràdio nacionals com *Piano Playhouse* i va ser el pianista preferit de molts dels compositors del Great American Songbook com Richard Rodgers, Alec Wilder i Jerome Kern (va ser el primer músic que va tocar la cançó més famosa de Kern, "All The Things You Are"). Va acompanyar cantants com Frank Sinatra, Mabel Mercer i Lee Wiley. En el seu moment va ser una autèntica celebritat musical.

El motiu pel qual la gent no el coneix avui en dia podria ser perquè el seu estil no era fàcilment classificable. El seu repertori provenia principalment dels estàndards de Gershwin, Richard Rodgers, Jerome Kern, Harold Arlen, etc. A part de tenir un extens background en música clàssica, també va aprofundir en el llenguatge del jazz. Dos dels seus pianistes preferits eren Art Tatum i Bill Evans, però tot i això no se'l podia considerar pròpiament pianista de jazz, ja que ell no construïa a partir del blues ni tampoc feia solos de bebop. En alguna ocasió se'l va etiquetar de "pianista de cocktail", però les seves actuacions eren infinitament superiors al que aquesta etiqueta pot suggerir. Ell es referia a ell mateix com a "show tune specialist", però fins i tot això no aconseguia acostar-se ni de bon tros a la profunditat en la seva manera de tocar.

Una actuació típica de Cy Walter tenia una durada més aviat curta. Sovint tocava un mateix tema diverses vegades, sempre mantenint-se proper a la melodia i només canviant alguns acords. Els seus arranjaments incloïen de tant en tant alguna secció improvisada, però la majoria de vegades l'actuació se cenyia a la melodia de la cançó, fins al punt que es tenia la sensació, en escoltar-lo, que alhora que tocava la melodia també interpretava la lletra de la cançó. Amb el seu so lluminós i la seva precisió rítmica, les melodies realment "s'expandien" del piano, a través d'uns acompanyaments d'allò més elaborats i luxosos. Walter era un pianista contrapuntístic, capaç de tocar diferents melodies simultàniament, i per tant es pot dir que la seva manera d'encarar-se a l'arranjament d'un tema per a piano era orquestral, això vol

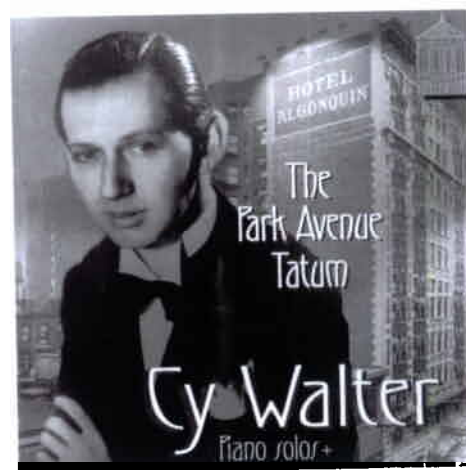
dir que podia tocar el tema principal en un registre del piano, mentre que simultàniament desenvolupava un o més motius en la resta del teclat. Walter aconseguia diferenciar cadascun d'aquests temes o motius gràcies al seu magistral ús de les dinàmiques i a un propulsiu sentit del ritme, que conduïa tota l'actuació. D'aquesta manera, la cançó se sentia viva i les melodies no només cantaven, sinó que també ballaven.

És especialment interessant per als pianistes la manera com Mr. Walter creava l'harmonia per a un tema. Sovint es mantenia fidel a l'harmonia original i a partir d'aquí l'embellia,

més que no pas substituir tota una seqüència d'acords per una altra, tal com fan els pianistes avui en dia. Els embelliments eren sempre bonics i sorprenents i la seva paleta harmònica rica i variada, però ell mai ocultava l'essència de la composició. Richard Rodgers (el compositor de molts dels grans estàndards) odiava els "estilistes" que modificaven l'harmonia original, però estava fascinat amb la manera com Mr. Walter tocava, amb aquell "style and still manages to leave the harmonies intact." Alec Wilder, un altre eminent compositor, deia: "Respectant el compositor, [Cy Walter] toca la melodia i utilitza l'harmonia que millor la subjecta. Les línies de baix i l'harmonia de les composicions de Rodgers, Kern, Arlen o Gershwin, són sovint tan òbviament correctes que Walter les utilitza majoritàriament com a patró bàsic. Però ell, quan les recrea, va més enllà del previsible, de manera que quan els compositors escolten les seves pròpies cançons tocades per Cy Walter immediatament prenen un major respecte per la seva pròpia obra. Ell pot fer que una cançó normal soni superba".

Quan toquen estàndards, els pianistes sovint intenten expressar la seva pròpia personalitat canviant i reharmonitzant el tema. Mr. Walter va aconseguir un so personal molt potent a partir de mantenir-se fidel al treball original. Ell s'introduïa dins la melodia, l'harmonia i el sentiment de cada cançó, i convertia cada actuació en un estat profundament emocional. El fet de rendir homenatge al compositor també li permetia tocar per un ampli grup d'oients. Els músics ocasionals podien gaudir de melodies familiars meravellosament interpretades, mentre que els oients més exigents (com sovint ho són els fans de Cy Walter) podien sentir un artista sublim elaborant una polifacètica obra mestra.

Tot i que va ser un artista molt prolífic pel que fa a gravacions, només hi ha un CD de Cy Walter que es pugui adquirir avui en dia. El títol és *The Park Avenue Tatum* i fa referència al fet que Mr. Walter tocava en alguns clubs elegants i d'alt nivell i també que la seva tècnica pianística podia molt bé comparar-se amb la del gran Art Tatum. Aquest fantàstic CD és una col·lecció d'algunes de les seves primeres gravacions, datades del final dels anys 30. Es pot comprar online a: www.shellwood.co.uk.

Per conèixer més coses sobre Cy Walter es pot visitar la pàgina web www.cywalter.com, creada pel seu fill Mark Walter. Gràcies als esforços i diligència de Mark, es pot trobar una biografia detallada, fotografies familiars i memorables, i molts exemples gravats de la música de Cy Walter, que es poden descarregar. Aquesta web és una gran font d'informació per a tothom qui estigui interessat a aprendre més coses sobre aquest artista únic i indispensable.

Imatges cedides gràcies a la gentilesa de Mark Walter.